

Arrest

nr. 167 619 van 13 mei 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 30 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 april 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen in 2009 België is binnengekomen, diende op 23 maart 2016 een asielaanvraag in. Zij verblijft in het gesloten centrum te Brugge.

1.2. Op 28 juni 2012 werd verzoekster in het bezit gesteld van een aankomstverklaring, nadat zij een paspoort en een Spaans verblijfsdocument had voorgelegd. Zij werd gemachtigd tot een kort verblijf tot 21 september 2012.

1.3. In 2015 heeft verzoekster een aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, die werd geweigerd.

1.4. Op 21 april 2016 nam de adjunct-Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoekster ter kennis werd gebracht op 22 april 2016 tegen ontvangstbewijs, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Overdracht CGVS: 01/04/2016

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 52/2, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen.

U werd op 14 april 2016 van van 10u15 tot 12u35 in de Engelse taal gehoord door een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (verder CGVS). Uw advocaat Meester Keulen was aanwezig gedurende het gehele gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 2 december 1978 te Zara in de Nigeriaanse deelstaat Kaduna. Uw vader huwelijkte u uit aan de zoon van een vriend van hem, en u zou met deze moeten huwen op de leeftijd van 20 jaar. U begon echter een relatie met een christenman, van wie u zwanger werd in het jaar 1998. Op de leeftijd van 18 à 19 jaar bekeerde u zich tot het christendom. U was voorheen steeds moslima. Nadat u aan uw vader meedeelde dat u zwanger was, werd u uit het ouderlijk huis gezet. U verhuisde daarop met uw partner naar de stad Benin City in de deelstaat Edo. Uw partner studeerde intussen aan de universiteit te Kaduna-stad, en was bij u in de vakantieperiodes. Nadat uw man terug ging naar Kaduna-stad op 15 februari 2000, werd hij gedood in het kader van religieus geïnspireerde rellen te Kaduna, tussen moslims en christenen. U kon de huishuur niet meer betalen, en ging met uw dochter naar een weeshuis. Nadien vond u werk als schoonmaakster. De dochter van de vrouw bij wie u als schoonmaakster werkte, vertelde u dat u hetzelfde werk zou kunnen doen in Europa, en haar dochter u daarbij kan helpen. U verliet Nigeria met behulp van deze dochter – een zekere Deborah – en u reisde in het jaar 2000 van Nigeria, over land, naar Marokko. Na enkele maanden te hebben verbleven te Marokko, reisde u per boot naar de stad Las Palmas – Spaans grondgebied. U verbleef er een tijd in ene kamp van het Rode Kruis, en nadien reisde u samen met de broer van Deborah naar Madrid. U moest – tegen uw verwachtingen in – in de prostitutiesector beginnen werken. U diende maandelijks 1000 dollar te betalen aan Deborah, en u zou dit moeten blijven doen tot het jaar 2020, zoniet zou ze uw dochter doden op spirituele wijze. In het jaar 2009 ontvluchtte u de broer van Deborah, en reisde u naar België. U was eerst te Brussel, en nadien woonde u te Luik, waar u een relatie begon met een zekere Peter. Na afloop van deze relatie, begon u in 2014 een lesbische relatie met een zekere Suzannah. In juni 2015 diende u een aanvraag tot humanitaire regularisatie op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet in, hetgeen u echter geweigerd werd. In maart 2016 werd u opgepakt door de politie, daar u niet beschikte over geldige verblijfsdocumenten. U diende een asielaanvraag in op 23 maart 2016.

B. Motivering

Wat betreft de door u opgeworpen problemen te Nigeria, dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Vooreerst dient vastgesteld dat u opzettelijk poogde de Belgische asieldiensten te misleiden, door het afleggen van manifest leugenachtige verklaringen met betrekking tot uw verblijfsstatuut te Spanje, en uw meerdere legale terugreizen naar Nigeria, in de jaren 2011 en 2012.

Gevraagd of u ooit beschikt heeft over een legaal statuut te Spanje, alwaar u een negental jaren zou verbleven hebben, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd of u er ooit enige verblijfspapieren had, antwoordde u wederom ontkennend. Gevraagd of u dan steeds illegaal bent geweest in Spanje, verklaarde u er enkel papieren te hebben gehad die u van de politie kreeg nadat dezen u er vatten. U verklaarde voorts dat dit evenwel geen verblijfspapieren betrof. Ter bevestiging gevraagd of u, gedurende de hele tijd dat u te Spanje heeft verbleven, er steeds illegaal was, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd of u dan in clubs in Spanje kon werken, ondanks het feit dat u er illegaal verbleef, antwoordde u dat u iemand anders zijn document nam, om te kunnen werken. Gevraagd wiens document dat was, antwoordde u van een vriendin. Gevraagd naar haar naam, antwoordde u het niet te weten. U geconfronteerd met de vaststelling dat uit uw administratief dossier evenwel blijkt dat u te Spanje wel degelijk beschikte over een verblijfsstatuut, afgegeven op 17/01/2008, en geldig tot 22/09/2012 [zie ‘documenten buiten de asielprocedure’, bijlagen bij ‘Déclaration d’Arrivée, in administratief dossier], en u gevraagd waarom u hierover liegt, antwoordde u simpelweg en zonder meer, dat het niet waar is (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). U erop gewezen dat het uzelf was, die een kopie van deze verblijfstitel aan de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) overmaakte, antwoordde u opnieuw simpelweg ontkennend. U de betreffende kopies getoond, en gevraagd waar deze documenten dan vandaan komen, antwoordde u dat het u niet toebehoort. U erop

gewezen dat het nochtans wel op uw naam en geboortedatum staat, antwoordde u plots – uw vorige verklaringen wijzigend – dat ‘ze’ het maakten. Gevraagd wie, verklaarde u – uiterst vaag en geenszins overtuigend, gezien uw eerdere, staalharde ontkenning van het feit dat dit document u überhaupt toebehoort – dat ‘je geld kan geven aan iemand’. U verklaarde verder dat het geen authentieke kaart betreft, u betaalde om het te laten maken, en u ermee kon reizen (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Uw verklaringen omtrent uw Spaanse verblijfstitel worden allesbehalve geloofwaardig, noch aannemelijk bevonden. Immers, u legde zelf een kopie van deze kaart neer in het kader van uw aanvraag tot regularisering op grond van art 9bis van de Vreemdelingenwet, en u legde manifest leugenachtige verklaringen af omtrent deze kaart – u opperde immers eerst dat die kaart helemaal niet van u was, voordat u plots – nadat u geconfronteerd werd met een kopie van deze kaart, waarop uw naam en geboortedatum vermeld staan – gewag maakte van omkoping om deze kaart te bemachtigen. Voorts is het weinig aannemelijk dat het dermate eenvoudig zou zijn om verblijfstitels van Europese lidstaten te ‘kopen’. Gegeven bovenstaande vaststellingen, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering dat u deze kaart verkreeg middels omkoping.

U verklaarde bij aanvang van het gehoor dat u geboren werd te Kano [een federale deelstaat te Nigeria, met als hoofdstad de gelijknamige stad ‘Kano’], maar er in uw paspoort genoteerd staat dat u te Benin City [in de federale deelstaat ‘Edo’] werd geboren (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Gevraagd wanneer u dat paspoort liet aanmaken, antwoordde u dat dat in het jaar 2011 was, en het naar u te Luik werd gezonden. U verklaarde verder dat u dit paspoort aanvraagde vanuit België. Gevraagd of u, sinds uw vertrek uit Nigeria in het jaar 2000, ooit terugkeerde naar Nigeria, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd of u ooit heeft gereisd met uw paspoort, antwoordde u eveneens ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U opnieuw gevraagd of u ooit naar Nigeria bent teruggekeerd, antwoordde u wederom niet te zijn teruggekeerd (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Ter bevestiging gevraagd of u beseft dat van u wordt verwacht dat u de waarheid spreekt, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). U geconfronteerd met de vaststelling dat er in uw administratief dossier ook een kopie van uw Nigeriaans paspoort zit, en u nogmaals gevraagd of u blijft bij uw verklaring nooit te zijn teruggegaan naar Nigeria, nadat u er weging in het jaar 2000 – u nogmaals een kans gevend om, uit zichzelf, de waarheid te spreken, antwoordde u de vraag simpelweg ontwijkend, door herhalend en opnieuw vaagweg te stellen dat u uw Spaanse verblijfskaart verkreeg middels omkoping. Wanneer u daarna nog eens werd gevraagd of u ooit naar Nigeria terugkeerde, gaf u plots aan teruggekeerd te zijn met uw Spaanse verblijfstitel (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd wanneer u naar Nigeria ging, antwoordde u in het jaar 2012. Gevraagd waarom u hierover loog, antwoordde u – verrassend genoeg, gezien bovenstaande vaststellingen – dat u niet liegt. U geconfronteerd met de vaststelling dat uit de kopies van uw paspoort simpelweg vast te stellen valt dat uw Nigeriaans paspoort u werd afgeleverd op 28/04/2011, en u met datzelfde paspoort Nigeria opnieuw verliet via de luchthaven te Lagos (gezien op de stempels in uw paspoort de luchthaven ‘Murtala Muhammed International Airport’ vermeld wordt, een luchthaven te Lagos, Nigeria – zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), op 8 mei 2011 [zie kopieën Nigeriaans paspoort in ‘documenten buiten de asielpcedure’, bijlagen bij ‘Déclaration d’Arrivée, in administratief dossier], verklaarde u niet gegaan te zijn met het paspoort. U erop gewezen dat het u werd afgeleverd in april 2011, en er vast te stellen valt dat u daarna met dat paspoort Nigeria verliet in mei 2011, antwoordde u plots bevestigend. U erop gewezen dat uit uw paspoort blijkt dat u Nigeria verliet in mei 2011, en u daarna nog eens terugkeerde in december 2011, waarna u pas in april 2012 opnieuw Nigeria verliet, bleef u zwijgen. U erop gewezen dat u de kans krijgt om op deze vaststellingen te reageren, antwoordde u dat u al zei dat u naar Nigeria terugkeerde. U erop gewezen dat u zelfs tweemaal terugkeerde [althans, zo blijkt uit het paspoort dat afgeleverd werd in 2011, het enige paspoort dat u ooit neerlegde – hetgeen niet uitsluit dat u met eerdere paspoorten reeds reisde], en gevraagd waarom u hierover loog, antwoordde u dat u niet wist dat de protection officer die u hoorde, over een kopie van uw paspoort beschikte [hetgeen geenszins opgevat kan worden als een begrijpelijke reden waarom u hierover zou liegen], en voegde u eraan toe dat u uw dochter wou bezoeken in Nigeria (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). U erop gewezen dat u bij uw aanvraag tot regularisering op grond van artikel 9bis, een ondertekende aankomstverklaring overmaakte, waarin u verklaarde in België te zijn aangekomen op 21/06/2012, verklaarde u dat u dat wel heeft gezegd, maar u al langer in België was. U erop gewezen dat u verklaarde te vrezen voor uw leven in het geval u naar Nigeria zou terugkeren, maar uit uw paspoort blijkt dat u volledig legaal, meermaals en uit eigen wil naar Nigeria terugkeerde, en dit volledig afbreuk doet aan uw beweerdde vrees voor vervolging in Nigeria, antwoordde u dat u ‘in het geheim’ naar Nigeria ging, en u er ging omdat u uw dochter miste. Het dient opgemerkt dat er wel begrip kan worden opgebracht voor het gemis van uw dochter, maar dit niets verandert aan de vaststelling dat u meermaals, legaal en uit vrije wil, naar Nigeria terugkeerde, en u er – na uw reis naar Nigeria op 19 december 2011 – zelfs meer dan 4 maanden verbleef. Deze vaststelling doet fundamenteel en volledig afbreuk aan uw beweerdde vrees voor vervolging, in geval van terugkeer naar Nigeria. Voorts dient

vastgesteld dat u volhardde in uw leugens omtrent de wijze waarop u uw paspoort bekwam, en waarom er in dit paspoort 'verkeerdelijk' opgegeven zou staan dat u geboren werd te Benin City. Immers, u geconfronteerd met de vraag waarom u 'Benin City' – waar u, zo beweerde u, niet geboren zou zijn – opgaf als uw geboorteplek bij uw aanvraag tot regularisering op grond van artikel 9bis, verklaarde u dat u dat deed omdat het zo in uw paspoort opgegeven stond (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). U erop gewezen dat u eerder reeds toegaf zelf dit paspoort te hebben aangevraagd, antwoordde u ontkennend dat iemand het voor u bracht. U legde verder uit dat u doelt op uw oud paspoort, en dat dat het paspoort betreft dat u werd opgezonden. Gevraagd of u dan wel zelf het nieuwe paspoort [het paspoort afgeleverd op 28/04/2011] ging aanvragen, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Gevraagd waarom u toen zei geboren te zijn in Benin City – als dat zo niet zou zijn – verklaarde u dat u het niet kon veranderen, gezien dat reeds zo opgegeven stond in uw vorig paspoort. Het dient echter vastgesteld dat, zoals hierboven reeds aangehaald, u bij aanvang van het gehoor op het CGVS verklaarde dat uw paspoort, dat werd aangevraagd in het jaar 2011, vanuit België aanvroeg, en het liet opsturen naar België (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Dat u dan plots, nadat u geconfronteerd werd met bovenstaande vaststellingen, beweerde dat u uw vorig paspoort aanvroeg vanuit België en liet opsturen vanuit Nigeria, weet allesbehalve te overtuigen. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen voor het feit dat er in uw paspoort staat opgegeven dat u werd geboren te Benin City, omdat u eerder over een ander paspoort beschikte, door een derde persoon aangevraagd, dat u werd opgestuurd vanuit Nigeria, en waarbij verkeerdelijk opgegeven stond dat u te Benin City werd geboren.

Bovenstaande vaststellingen doen reeds ernstig en fundamenteel afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging in Nigeria, en schaden voorts op fundamentele wijze de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen afgelegd in het kader van uw asielrelaas.

Wat betreft uw verklaringen dat u in de Nigeriaanse deelstaat Kaduna geboren zou zijn, dat u door uw vader uitgehuwelijkt zou zijn geworden, en dat u uw geliefde – de vader van uw dochter – verloor in de context van de religieuze rellen tussen moslims en christenen in februari 2000, dienen volgende vaststellingen gedaan.

Afgezien van de vaststellingen dat, op grond van bovenstaande vaststellingen betreffende uw Nigeriaans paspoort, reeds kan besloten worden tot de ongeloofwaardigheid van uw beweerde geboorteplaats te Kaduna, dient vastgesteld dat er ook op grond van uw eigen verklaringen, kan besloten worden tot de ongeloofwaardigheid van uw beweerde geboorteplaats te Kaduna. Zo verklaarde u bij aanvang van het gehoor – uiterst opmerkelijk – tot tweemaal toe dat u geboren werd te Kano (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 en p. 4). U er door de protection officer die u hoorde, op gewezen dat deze nochtans dacht dat u eerder verklaarde in Kaduna te zijn geboren, antwoordde u verontschuldigend dat u inderdaad Kaduna bedoelt (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). U verklaarde verder dat u geboren werd in het dorp 'Zara', in de staat Kaduna. Gevraagd waar in de staat Kaduna, het dorp 'Zara' gelegen is, antwoordde u ontwijkend dat u er werd geboren. U erop gewezen dat de staat Kaduna groot is, en gevraagd waar ergens in deze staat het dorp Zara gelegen is, antwoordde u, wederom ontwijkend, dat het lang geleden is dat u er woonde. Gevraagd in welke 'Local Government Area' [administratieve eenheden waarin elke Nigeriaanse deelstaat is opgedeeld - zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier], het gelegen is antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of u enige 'Local Government Area's' kent in de deelstaat Kaduna, antwoordde u het te zijn vergeten (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Gevraagd hoe lang u er gewoond heeft, verklaarde u er gewoond te hebben vanaf uw geboorte [02/12/1978] tot het jaar 1998. Gevraagd welke dorpen er in de omgeving van Zara gelegen zijn, antwoordde u dat er veel zijn, maar u het zich niet herinnert. Gevraagd of u zich dan geen enkel dorp nabij Zara herinnert, antwoordde u het zich niet te herinneren. Gevraagd hoe het komt dat u zich geen enkel dorp herinnert, gezien u er volgens uw verklaringen woonde gedurende twintig jaar, en gevraagd of u de naburige dorpen dan niet kent, antwoordde u het niet te weten, en verklaarde u dat u niet reisde. Gevraagd of u enige andere plaats in de staat Kaduna kent, antwoordde u 'Jost', en u verklaarde dat dit een stad is. Het dient echter vastgesteld dat er geen enkele stad, noch dorp, met de naam 'Jost' teruggevonden werd in de deelstaat Kaduna. U doelde vermoedelijk op de stad 'Jos' – een stad die evenwel geenszins in de deelstaat Kaduna is gelegen, maar de hoofdstad van de Nigeriaanse deelstaat 'Plateau State' is. Ook het door u beweerde geboortedorp – Zara – werd nergens teruggevonden. Vermoedelijk doelde u op de stad Zaria, gelegen in noordoosten van Kaduna. Gevraagd welke de hoofdstad is van de deelstaat Kaduna, gaf u eerst aan de vraag niet begrepen te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U uitgelegd dat het land Nigeria in deelstaten is onderverdeeld, en elke deelstaat een hoofdstad heeft, en bij wijze van voorbeeld gezegd dat Benin City de hoofdstad betreft van de deelstaat Edo, antwoordde u niet te weten wat de hoofdstad van de deelstaat Kaduna is. Gevraagd welke steden en dorpen men zoal passeert op weg van uw dorp Zara, naar Benin City, antwoordde u ontwijkend dat het ver is. U de vraag opnieuw gesteld, verklaarde u dat er vele dorpen tussen zijn waarvan u de naam niet kent. Gevraagd of u op deze weg zou passeren langs grote

plaatsen, antwoordde u het niet meer te weten. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, blijkt echter dat u logischerwijze zou passeren via de hoofdstad van de deelstaat – de stad Kaduna – de Nigeriaanse hoofdstad Abuja, en de stad Lokaja.

Bovenstaande vaststellingen wijzen op een manifest en frappant gebrek aan enige kennis omtrent uw beweerdde geboorteplaats in de deelstaat Kaduna. Dat u zich helemaal niets zou herinneren, zelfs niet weet welke de naburige dorpen waren, noch welke steden u zou passeren op weg van Zara naar Benin City, doet verder volledig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw bewering geboren te zijn in de deelstaat Kaduna.

U verklaarde dat uw vader wou dat u op de leeftijd van 20 jaar zou huwen met de zoon van een vriend van uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd wie de man was met wie u moest huwen, antwoordde u – zoals u vaak antwoordde tijdens het gehoor – dat u het vergat (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). U voegde eraan toe dat het u ook niet interesseerde. Gevraagd hoe u Henry O. – de christen-man met wie u een relatie zou zijn aangegaan, en die vader is van uw dochter Treasure O. – ontmoette, verklaarde u hem ontmoet te hebben in de bus waarmee u naar school ging, en voegde u eraan toe dat jullie dezelfde bus namen. Gevraagd of hij dan woonde te Kaduna, antwoordde u bevestigend. Gevraagd waar hij toen woonde, antwoordde u dat hij nabij Zara woonde. U gaf aan dat hij later aan de universiteit in de stad Kaduna studeerde, maar hij nog niet naar de universiteit ging wanneer u hem ontmoette. Gevraagd waar hij geboren werd, antwoordde u dat hij geboren werd in de deelstaat Edo. Gevraagd hoe het dan komt dat hij woonde nabij Zara, antwoordde u het ook niet te weten. Gevraagd of u dat dan nooit gevraagd heeft, antwoordde u bevestigend dat nooit te hebben gevraagd. Gevraagd hoe jullie dan een relatie begonnen – u als moslima en hij als christen – en hoe dat alles ging, antwoordde u ontwijkend dat u dat een grappige vraag vindt, en verklaarde u voorts uiterst vaag 'dat het kan, met iemand die je graag ziet'. U gesteld dat u hem dus in de bus ontmoette, en gevraagd hoe er dan een relatie van kwam, en opnieuw gevraagd dit wat meer uit te leggen, antwoordde u, wederom de vraag ontwijkend, dat hij bij u school liep, er een examen aflegde om te studeren aan de universiteit, en jullie dezelfde bus namen. Het dient opgemerkt dat het uiterst bevreemdend bevonden wordt dat u niet in staat bleek enige uitleg te verschaffen omtrent de wijze waarop uw geopperde relatie met Henry O. aanving, en zich ontwikkelde. Dat u voorts niet bleek te weten waar hij precies geboren werd, of waarom hij überhaupt schoolliep in de deelstaat Kaduna, versterkt enkel dit bevreemdend karakter en doet opnieuw de indruk rijzen dat u uw hele asielrelaas uit uw duim zoog.

U verklaarde dat u vroeger moslima was, maar zich bekeerde tot het cristendom rond de leeftijd van 18 à 19 jaar (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 en 4). Gevraagd hoe vaak moslims dienen te bidden per dag, antwoordde u de vraag ontwijkend, dat uw vader en moeder steeds baden (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Opnieuw gevraagd hoeveel keren moslims moeten bidden per dag, volgens het islamitisch geloof, antwoordde u, opnieuw de vraag ontwijkend, dat uw vader reeds 's morgens vroeg om 6 uur zou bidden. Gevraagd of men als moslim niet een aantal keren dient te bidden per dag, antwoordde u dat u jong was, het niet weet, en u niet steeds meedeed. Gevraagd in welke richting moslims dienen te bidden, antwoordde u 'elke richting', en dat ze doen wat ze willen. Gevraagd of er niet een bepaalde richting is in dewelke moslims moeten bidden, antwoordde u dat ze in verschillende richtingen bidden. Gevraagd wie de belangrijkste profeet is voor de moslims, antwoordde u het niet te weten, en voegde u eraan toe dat u niet naar de moskee ging. U erop gewezen dat u moslima was tot de leeftijd van 18 à 19 jaar, en gevraagd of u dan niet weet wie de profeet is, antwoordde u aarzelend dat 'ze' zeggen dat dat Mohamed is. Bovenstaande verklaringen doen volledig en fundamenteel afbreuk aan uw beweringen dat u moslima zou zijn geweest tot de leeftijd van 18 à 19 jaar. Immers, zoals ook blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, dienen moslims 5 keer per dag te bidden – hetgeen 'Salat' wordt genoemd, en de tweede pijler van het islamitische geloof betreft. Moslims dienen steeds te bidden in de richting van de stad Mecca. Dat u niet op de hoogte zou zijn van deze basiszaken in het islamitisch geloof, en slechts aarzelend wist aan te geven dat 'ze' zeggen dat Mohamed de belangrijkste profeet is, doet volledig en fundamenteel afbreuk aan uw bewering moslima te zijn geweest tot de leeftijd van 18 à 19 jaar.

U verklaarde dat uw partner Henry overleed in het kader van de religieuze rellen tussen christenen en moslims, te Kaduna in de maand februari 2000 (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd wat de oorzaak was van deze rellen, antwoordde u dat u destijds te Edo State woonde, en u er niet was (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd of u niet wou weten wat er allemaal gaande was – gezien uw partner overleed in het kader van deze rellen – antwoordde u, uiterst algemeen en vaagweg, dat 'moslims tegen christenen waren'. Gevraagd of er een specifieke aanleiding was voor de rellen te Kaduna, tussen christenen en moslims, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of de sharia-wetgeving van toepassing was, wanneer u nog te Kaduna woonde, antwoordde u bevestigend. Ter verduidelijking gevraagd of u weet wat de sharia-wetgeving is, antwoordde u bevestigend, en gaf u voorbeelden van zaken die strafbaar zijn onder de sharia-wetgeving. Ter bevestiging nogmaals

gevraagd of de shariawetgeving reeds van toepassing was wanneer u nog te Kaduna woonde – u verklaarde er gewoond te hebben tot het jaar 1998 (zie gehoorverslag CGVS, p. 5) – antwoordde u bevestigend. Deze verklaringen doen verder afbreuk aan de reeds volledig aangetaste geloofwaardigheid van uw beweerd verblijf te Kaduna tot het jaar 1998, alsook doen deze ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat uw partner Henry in het kader van deze rellen zou zijn omgekomen. Immers, zoals duidelijk blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (alsook uit de informatie neergelegd door uw advocaat), begonnen de rellen naar aanleiding van het debat over het al dan niet invoeren van de sharia-wetgeving in de staat Kaduna. Dat u geenszins blijkt te weten welke de oorzaak was van de door u vernoemde rellen, alsook dat u opperde dat de sharia-wetgeving reeds van toepassing was wanneer u er nog beweerdelijk woonde, doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Wat betreft de door u geopperde biseksuele geaardheid, dienen volgende vaststellingen gedaan.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoekster, die zichzelf identificeert als biseksueel, verwachten dat zij overtuigend is voor wat haar beleving en haar levensweg met betrekking tot haar seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoekster, die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van haar biseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

Gevraagd of u ooit gevoelens heeft gekend voor vrouwen, antwoordde u bevestigend, en verklaarde u dat u, wanneer u als prostituee werkte te Spanje, u soms, op vraag van een klant, seksuele betrekkingen zou hebben met een andere vrouw (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd of u dit zelf ook echt wou, en zichzelf ook echt aangetrokken voelt tot vrouwen, gezien bovenstaande verklaring kadert binnen de context van uw werk als prostituee in Spanje, antwoordde u dat u er op heden 'wat verslaafd aan bent', en begon u te lachen. Gevraagd hoe u uw eigen seksuele geaardheid op heden beschouwt, antwoordde u – uiterst vaag en geenszins blij gevend van doorleefde ervaring en reflectie hieromtrent – dat het 'moeilijk te stoppen is, eens je met iets begint' (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd of u dat wat meer kunt uitleggen, antwoordde u dat u voor het moment meer voor de vrouwen bent, omdat 'vrouwen je geen pijn doen, en mannen vele vriendinnen kunnen hebben' – een antwoord dat opnieuw geenszins blij geeft van doorleefde ervaringen, maar eerder naar voren laat komen dat u uw geaardheid ziet als een keuze, op grond van de eerder vreemde assumptie dat vrouwen anderen 'geen pijn kunnen doen'. Gevraagd of u in de toekomst zou willen samen met een man dan wel met een vrouw, antwoordde u dat u graag kinderen zou hebben in de toekomst (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of u dan een man zou verkiezen, antwoordde u dat, indien u een 'leuke persoon' zou ontmoeten, u een man zou verkiezen. Gevraagd op welke leeftijd u voor het eerst begon op te merken dat u zich ook tot vrouwen aangetrokken voelt, antwoordde u dat alles begon wanneer u werkte te Spanje (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). U gevraagd hoe dat alles ging, en gesteld dat een dergelijke bewustwording toch wel een ingrijpend besef moet zijn geweest, en u aangemaand hierover meer te vertellen, antwoordde u – herhalend en uiterst beknopt, gezien de u gestelde vraag – dat een klant soms twee meisjes wou, en u dan met een andere vrouw bezig was. U erop gewezen dat dat geen antwoord is op de u gestelde vraag, en u gevraagd hoe en wanneer u voor het eerst van zichzelf besefte aangetrokken te zijn tot vrouwen, antwoordde u – opnieuw vaagweg – dat u het 'leerde' van iemand die in dezelfde club werkte als u, waarmee u de kamer deelde, en dat deze persoon lesbisch was. U erop gewezen dat er gevraagd wordt naar uw ervaringen en gevraagd wanneer u dan van zichzelf besefte lesbische gevoelens te hebben, antwoordde u enkel dat "wanneer ik iemand graag zie, dan...". Gevraagd of het moeilijk was voor u om uw gevoelens voor vrouwen te aanvaarden, voor u zelf, antwoordde u dat het moeilijk was voor u, en u niet dacht dat dat het leven was dat u wou. Gevraagd hoe u uw gevoelens dan begon op te merken, en u opnieuw aangemaand meer te vertellen, antwoordde u dat u uw gevoelens voor vrouwen realiseerde, en u het niet kan uitleggen (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). Gevraagd waar uw gevoelens voor vrouwen vandaan kwamen, en u nogmaals aangemaand meer te vertellen over hoe u zich van uw gevoelens voor vrouwen bewust werd, een proces dat toch niet in 1 dag gedaan is, antwoordde u dat alles begon wanneer u in de club werkte, dat u initieel nooit inging op de vraag van een klant die seksuele betrekkingen wou met twee vrouwen tegelijk, uw collega u erop attent maakte dat u daardoor minder geld verdiende dan u zou kunnen verdienen, en dat het zo begon. Gevraagd of u er dan mee begon, omdat u dan meer geld zou verdienen, antwoordde u bevestigend, en voegde u eraan toe dat u er niet mee begon omdat u het zelf wou. Gevraagd of u dan voor het geld samen bent met vrouwen, antwoordde u dat u er op heden aan 'verslaafd' bent geraakt en u het nu wel doet voor het plezier. Gevraagd wat u bedoelt met 'verslaafd', antwoordde u dat u er op heden 'aan gewoon' bent geraakt. Gevraagd of het moeilijk was voor u om te aanvaarden dat u nu eenmaal zo bent, aangetrokken tot vrouwen, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of u daar dan ook wat meer over kunt vertellen – gezien uw verklaring dat het moeilijk was voor u – en gevraagd welke gedachten er dan allemaal in u omgingen wanneer u zich gewaar werd van uw

gevoelens voor vrouwen, en hoe u met dat alles omging, antwoordde u – uiterst beknopt, en opnieuw allerm minst blijk gevend van werkelijk ervaren gedachten en emoties hieromtrent – dat het moeilijk was, u eerst op mannen viel, en dan op vrouwen. U aangemaand meer te vertellen over de moeilijkheden die u kende bij dit aanvaardingsproces, antwoordde u enkel dat u eerder nooit had gedacht dat u zowel met mannen als met vrouwen seks zou hebben, maar dat u nu eenmaal ook uw brood moet verdienen. Het dient vastgesteld dat het geheel aan bovenstaande verklaringen betreffende uw beweerde biseksuele geaardheid, geenszins aannemelijk zijn, en getuigen van een manifest gebrek aan doorleefde ervaringen. Immers, ondanks de talloze en verscheidene vragen die u gesteld werden – in een poging om te peilen naar de emoties waardoor u heen ging bij het besef biseksueel te zijn, bij het ontluikende besef dat u ook gevoelens kent voor vrouwen, en om te peilen naar de gedachten, gevoelens, eventuele angsten of twijfels, overwegingen, verwachtingen, anticipaties op mogelijke perspectieven van uw naasten, vrienden en familieleden – komt u telkens niet verder dan geenszins concrete, vage, oppervlakkige, niet doorleefde en algemene verklaringen, die allerm minst getuigen van doorleefde ervaringen en niet weten te overtuigen. Uw onvermogen - afgezien van uw vage, niet geconcretiseerde en geenszins aannemelijke verklaringen dat u 'eraan verslaafd bent', en 'u het gewoon bent' - om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond, of om te getuigen van wat u dacht en wat hierbij door u heen ging (concrete negatieve dan wel positieve gevoelens), doet ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering biseksueel te zijn.

Voorts dient opgemerkt dat, althans volgens wat u verklaarde, u reeds sinds 2009 in België zou zijn, en u pas een asielaanvraag indiende op 23 maart 2016. Deze vaststelling doet verder fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees om terug te keren naar Nigeria omwille van uw beweerde biseksuele geaardheid, en doet verder ook fundamenteel afbreuk aan de reeds ernstig en volledig aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen, afgelegd in het kader van uw uiterst laattijdige asielaanvraag, in het algemeen. Immers, van iemand die oppert een gegronde vrees voor vervolging te koesteren, is het geenszins onredelijk te verwachten dat deze niet opzettelijk zou talmen met het indienen van een verzoek om internationale bescherming. Dat u dit gedurende 16 jaren – waarvan 9 jaren in Spanje en 7 in België - niet deed, laat enkel toe te concluderen dat u geenszins een vrees voor vervolging koestert. De hierboven gemaakte vaststellingen betreffende uw meerdere legale terugreizen naar Nigeria, doet verder ernstig afbreuk aan de oprechtheid en geloofwaardigheid van uw bewering niet naar Nigeria te willen terug keren, omwille van uw beweerde biseksuele geaardheid.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er geenszins geloof gehecht worden aan het door u geopperde asielrelaas. U heeft derhalve niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Wat betreft de door u neergelegde documenten dienen volgende vaststellingen gedaan. U legde twee geboortecertificaten neer van uw dochter Treasure, een getuigebrief van het weeshuis waar uw dochter verblijft en foto's van uw dochter in het betreffende weeshuis. Deze documenten weten bovenstaande vaststellingen echter geenszins te wijzigen. Wat betreft het rapport over het religieus geïnspireerd geweld te Kaduna in het jaar 2000, kan enkel worden vastgesteld dat dit een algemeen rapport betreft, dat bovenstaande vaststellingen evenwel niet weet te wijzigen. Ook de door u neergelegde informatie betreffende de wetten omtrent homoseksualiteit in Nigeria, weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De Raad merkt ter terechtzitting op dat het verzoekschrift aangeeft dat het ertoe strekt de "schorsing" en de "nietigverklaring" te bekomen van de beslissing, en dat hij *in casu* hiervoor onbevoegd is. De Raad is immers gevat voor een beroep met volle rechtsmacht tegen een beslissing van de Commissaris-generaal in toepassing van artikel 39/2, § 1, eerste en tweede lid, van de vreemdelingenwet en onderzoekt de zaak conform artikel 39/76 van de vreemdelingenwet.

3. Over de grondigheid van het beroep

3.1. Verzoekster voert aan als volgt:

“Dat verzoeker volgende middelen wenst in te roepen:

1. Schending van de artikelen 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen

2. schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: zorgvuldigheidsbeginsel;

Verwerende partij stelt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat in haar hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade in aanmerking kan worden genomen.

Verder stelt ze dat verzoekster poogde de asiendiensten te misleiden door leugenachtige verklaringen af te leggen met betrekking tot haar verblijfsstatuut in Spanje en haar meerdere terugreizen naar Nigeria.

Hierna besluit verwerende partij dat verzoekster niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekster heeft verklaard dat ze illegaal in Spanje verbleef, terwijl ze een kopie van een verblijfskaart met haar naam en geboortedatum heeft bijgebracht.

Verzoekster wenste hier niet veel details over te geven, gezien ze dit document heeft kunnen bekomen via betaling.

Ze bedoelde hiermee dat ze geen verblijf via legale weg kon verkrijgen in Spanje.

Verder zou verzoekster eerst hebben verklaard nooit te zijn teruggegaan naar Nigeria, maar later zou hebben toegegeven dat ze in 2012 wel is teruggegaan om haar dochter te zien.

Enkel uit deze verklaringen besluiten dat er leugens zijn verteld, is niet voldoende om aan te nemen dat verzoekster geen gevaar loopt als ze terugkeert naar Nigeria.

Uit het gegeven dat verzoekster meer dan 4 jaren in Nigeria verbleef, leidt verwerende partij af dat er niet kan gesproken worden van een vrees voor vervolging.

Verzoekster heeft reeds eerder uitgelegd dat ze ‘in het geheim’ naar Nigeria ging en dat ze ernaar toe ging, omdat ze haar dochter miste.

Verzoekster zou niet weten welke dorpen zich bevinden in de omgeving van Zara.

Ze verklaarde dat er veel dorpen zijn en dat ze deze zich niet kon herinneren.

Het is een lange tijd geleden dat verzoekster vertrokken is van Nigeria en het is dan ook normaal dat ze geen namen meer herinnert.

Verder stelt verwerende partij dat het moeilijk aan te nemen zou zijn dat verzoekster moslima was en dit omdat ze geen kennis zou hebben van het islamitisch geloof.

Gezien verzoekster niet altijd praktiserend was als moslima, nog zeer jong was en enkel zag dat haar vader enkele keren bad, is het normaal dat ze niet alles precies weet van de godsdienst.

Tenslotte is er de onveilige situatie in grote delen van Nigeria.

Dat de huidige situatie in Nigeria zeker niet veilig is wat betreft de deelstaat Kaduna waar verzoekster van afkomstig is. Er is sprake van een groot risico op terreurdreiging en geweldplegingen.

Dat verwerende partij hier ten onrechte geen rekening mee heeft gehouden.

Dat op grond van de kwetsieuze motivering de motiveringsplicht ernstig met de voeten wordt getreden.

“De beslissing die steunt op onjuiste of juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen (R.v.St., 4 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St., 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St., 23 november 1965, stad Oostende, nr. 11.519);

Krachtens de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering – en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridisch aanvaardbare motivering – gebeurt van de door de overheid genomen beslissingen;

‘L'exigence de la motivation d'une décision est destinée à ce que l'intéressé ait parfaitement connaissance des raisons qui la justifient’. (Cons. Etat, 12 mai 1989, arrêt nr. 32.560, R.A.C.E., 1989)

Bovendien verplicht de Wet van 29 juli 1991 de overheid bij elke bestuurshandeling met individuele draagwijdte in de beslissing zelf de feitelijke en juridische grondslag aan te duiden waarop zij steunt. De motivering moet bovendien afdoende zijn.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken.

In casu is de bestreden beslissing in elk geval niet afdoende gemotiveerd.

“Dat is wat de wetgever bedoelt wanneer hij stelt dat de motivering afdoende moet zijn. Dit kan begrepen worden als volgt : in het licht van de vermelde motieven moet de beslissing als redelijk voorkomen, d.w.z. dat men, vertrekkend van de motieven in rede tot de genomen beslissing moet kunnen komen....”(BOES, M., Administratief Recht, Leuven, Acco, 1994-95,34).

Dat ten gevolge van dergelijke flagrante schendingen van hogervermelde middelen de bestreden beslissing dient vernietigd te worden.

Dat het evenwel dient benadrukt te worden dat indien verzoekster zal terugkeren naar zijn land van herkomst, haar leven in gevaar zal komen.

Dat verwerende partij aldus volledig ten onrechte stelt dat in hoofde van verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging is zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

*Het zorgvuldigheidsbeginsel (sens lato) tenslotte omvat het beginsel van de evenwichtigheid: dit beginsel doelt op de evenwichtige beoordeling van alle bij de beslissing betrokken belangen. (zie W. VAN GERVEN, *Beginnelsen van behoorlijk handelen*, R.W. 1982 – 1983, 963.)*

Dat het evenwel dient benadrukt te worden dat indien verzoekster zal terugkeren naar haar land van herkomst, haar leven in gevaar zal komen.

Dat verwerende partij aldus volledig ten onrechte stelt dat in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging is zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Dat het CGVS, daar geenszins rekening mee houdt en verzoekster een uitsluiting toekent van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dat verzoekster evenwel geenszins kan terugkeren naar zijn land van herkomst.

Terwijl overeenkomstig artikel 3 EVRM niemand mag worden onderworpen aan foltering, noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen.

Bij terugkeer van verzoekster bestaat er een risico op het lijden van ernstige schade in hoofde van verzoekster.”

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en de motivering is afdoende. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale bepalingen, nationale bepalingen en algemene beginselen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoekster aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming. Een onderzoek naar de schending van artikel 3 van het EVRM is *mutatis mutandis* vervat in de beoordeling van zijn asielaanvraag (EHRM 23 maart 2016, F.G. t. Zweden, nr. 43 611/11, overweging 110-158).

3.4. Wat de weigering van de vluchtelingenstatus betreft stelt verzoekster dat zij niet veel details wou geven over haar verblijfssituatie in Spanje, maar hiermee ontkracht zij niet de motivering van de bestreden beslissing op dit punt. Verder acht verzoekster het onvoldoende dat uit haar verklaringen wordt afgeleid dat zij leugenachtig zijn en hierdoor geen vrees voor vervolging wordt weerhouden, maar gaat eraan voorbij dat al haar verklaringen aan een gedegen onderzoek werden onderworpen, daargelaten het feit dat de algemene geloofwaardigheid van verzoekster wordt ondergraven door haar terugkeer naar Nigeria en andere verklaringen die volstrekt leugenachtig zijn. In het verzoekschrift komt verzoekster niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de Commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Het blijkt duidelijk dat verzoekster de Belgische asieldiensten trachtte te misleiden door het afleggen van manifest leugenachtige verklaringen over haar verblijfssituatie in Spanje en de meerdere legale reizen naar Nigeria in 2011 en 2012. Ook de verklaringen over haar geboorteplaats in de deelstaat Kaduna, de uithuwelijking door haar vader en de dood van verzoeksters geliefde (de vader van haar dochter die in Nigeria verblijft) in een context van religieus geïnspireerde rellen tussen moslims en christenen in februari 2000, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekster. Bijkomend merkt de Raad op dat deze problemen geenszins de aanleiding waren van verzoeksters vlucht, bijgevolg niet actueel zijn en afbreuk doen aan

de ernst van de voorgehouden problemen. Verzoekster vindt het ook normaal dat zij niet alles precies weet van de omgeving van haar geboortedorp Zara en van het islamitische geloof, maar de Raad aanvaardt deze toelichting niet om de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. Tot slot verwijst zij naar de onveilige situatie in grote delen van Nigeria, maar dit blijft beperkt tot een loutere bewering die niet verder wordt uitgewerkt. Verzoekster laat de motivering betreffende de door haar geopperde bisexualiteit, het laattidigt indienen van de asielaanvraag en de neergelegde documenten ongemoeid.

De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande voldoet verzoeksters asielrelaas niet aan de cumulatieve voorwaarden van het voordeel van de twijfel vervat in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.5. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Raad merkt op dat er echter geen concrete elementen voorhanden zijn die wijzen op een dergelijk risico.

In hoofde van verzoekster kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

S. VAN CAMP